

Tegen stellig

pj - di, 26 nov 2024 - 21:24

Wat irriteert me toch zo?, dacht ik na de ophef over de rellen bij de jacht op de aanhangers van Maccabi Tel Aviv op 7-11-2024. Iedereen twittert er maar op los, heel veel grote woorden. Er is nog niet eens een onderzoek gestart of er zijn al mensen veroordeeld. Ze wijzen ook allemaal één kant op en kijken weg van de andere kant. Het werkte op mijn nekharen.

Gelukkig las ik de [column van 16 november van Merel van Vroonhoven in De Volkskrant](#). Zij begint haar verhaal met het woord *twijfelmoed*, dat zij ergens oppikte. Misschien bestond het woord nog niet eens. [Twijfelmoedig](#) was er al wel. In haar column verwijst ze naar de film Conclave met Ralph Fiennes als kardinaal Thomas Lawrence, die het conclaaf moet leiden na de dood van de paus. In de film begint het conclaaf met een preek van de kardinaal. Hij breekt een lans voor twijfel in plaats van stelligheid. 'Twijfel hoort bij het geloof, stelligheid niet', maar dan minder stellig geformuleerd. De kardinalen die willen 'winnen' zijn het niet mee eens natuurlijk. De film gaat over meer maar dit stuk is voor mij de centrale scene.

Dat ergerde mij dus: stelligheid. Een burgemeester die geen probleem heeft met het woord "pogrom", een premier die meteen al weet dat integratie het probleem is, een minister die zeker weet dat moslims antisemitisme in hun DNA hebben zitten, commentatoren die beweren dat antisemitisme iets héél anders is dan discriminatie en haat tegen een bevolkingsgroep, het getwitter, het gedreig met maatregelen. Noem het maar op. Nou ja, ook dat aanhangers van de club uit Tel Aviv zingen dat er geen scholen zijn in Gaza omdat er geen kinderen meer zijn? Kunnen we niet gewoon een beetje afstand nemen en het onderzoek afwachten en het eens over de hele breedte van de maatschappij bekijken? En ook in de diepte graag?

Ik ben soms zelf ook wel eens te zeker, maar ik probeer stelligheid te vermijden. Mijn leerlingen heb ik ook geprobeerd stelligheid af te leren, omdat ze daardoor vastliepen in het begrijpen van de ander: neem afstand, blijf luisteren, vul niet in, je hebt een ander perspectief, zet je oogkleppen af, niet iedereen is zoals jij, lees eens een boek want dan leer je andere werelden kennen. Dat werkte toen wel. En dan nog moest ik regelmatig de vraag stellen: ben je niet een beetje te stellig?

Ga allemaal kijken naar Conclave, een prachtige film met ook nog eens een paar leuke verrassingen in het verhaal. En je steekt er iets van op.